

لنگ شات

نمایش «کودتای ۳۲»

در ژئو

هجدهمین جشنواره فیلم حقوق بشر "ژئو" دو مستند و یک فیلم بلند ایرانی را در برنامه نمایش خود قرار داد.

به گزارش ایسنا، مستند «سایه‌های بی‌خورشید» به کارگردانی مهرداد اسکویی‌که اولین نمایش جهانی خود را در افتتاحیه سی و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند استردام (ایدفا) پشت سرگذاشته بود و جایزه بهترین کارگردانی بخش رقابتی اصلی را کسب کرده بود در جدیدترین حضور بین‌المللی خود در جشنواره فیلم حقوق بشرژئوری برده می‌رود.

همچنین مستند «کودتای ۳۲» از تقی امیرانی (محمول مشترک ایران و انگلستان) و فیلم بلند «یلدا» ساخته مسعود بخشی، دو نماینده دیگر سینمای ایران در این رویداد سینمایی خواهند بود.

هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم حقوق بشر ژئو از تاریخ ۶ تا ۱۵ مارس (۱۶ تا ۲۵ اسفند) در کشور سوئیس برگزار می‌شود.

حضور «ساعت خواب»

در جشنواره هندی

فیلم کوتاه «ساعت خواب» به کارگردانی مینا سادات حسینی به جشنواره‌ای در هند راه پیدا کرد. به گزارش سینمایپرس، فیلم کوتاه «ساعت خواب» به کارگردانی مینا سادات حسینی به بخش مسابقه جشنواره بین‌المللی فیلم گاردن سیتی هند راه پیدا کرد. ساعت خواب، روایتگر داستان زنی به نام رویاست. او با شرایطی مواجه می‌شود که همسر، دختر و شغلش را در حال از دست دادن می‌بیند و...

این جشنواره تمامی انواع و ژانرهای کمدی، وحشت، درام، علمی- تخیلی، انیمیشن و... را در بر می‌گیرد و بیش از هرچیز به دنبال قصه‌گویی خلاقانه است.

نویسنده فیلمنامه ساعت خواب بهمن عبداللهی، مدیر تصویربرداری: علی محرابی، صدابردار: مفتح حسنلو، تدوین و صداگذاری: محمود نجفی، مدیر تولید: احمد مرادی، طراح صحنه و لباس: الهه ذکایی، تهیه‌کننده: مینا سادات حسینی وانجمن سینمای جوانان - دفتر تهران بوده و سولماز قاسمی، آرمان عزیزی، نیک‌ناز ظفرنیا، ایلدا ابراهیم‌زاده و... بازیگران آن هستند. چهارمین دوره این جشنواره ۲۴ فوریه ۲۰۲۰ آغاز به‌کار می‌کند.

دیرباز از خداحافظی

قربیبیان گفت

کامبیز دیرباز در تازه‌ترین فعالیت خود در آخرین فیلم ابراهیم حاتم‌کیا با نام «خروج» به ایفای نقش پرداخته است. از نکات جالب همکاری دیرباز با حاتم‌کیا می‌توان به ایفای نقش کوتاهی پرداخت که به نوعی در کارنامه‌ای این بازیگر کم‌سابقه‌است.

این بازیگر در پاسخ به این پرسش که با توجه به این‌که در نقش‌های اصلی فیلم و سریال‌های تلویزیونی به ایفای نقش پرداخته، چرا بازی در فیلم «خروج» ابراهیم حاتم‌کیا را پذیرفته است، گفت: به هر حال کار ابراهیم حاتم‌کیا فرصت مغتنمی بود. همچنین دیدن فرامرز قربیبیان از نزدیک، سوای این‌که بخواهم کنار ایشان بازی کنم، برایم جذاب بود. او‌که با اینل گفت و گو کرده، به خداحافظی فرامرز قربیبیان از دنیای بازیگری هم پرداخته و گفت: احساس می‌کنم آن شب در نشست خبری فیلم خروج یک سوءتفاهمی به وجود آمد. چون به هر حال من کنار ایشان نشسته بودم و سر فیلمبرداری نیز با خودشان و پسرش سام زیاد صحبت کرده بودم و اصلا صحبت خداحافظی مطرح نبود. احساس می‌کنم منظور ایشان این بود که در این فضا و تا زمانی که این مدیریت سینمایی(البته نمی‌دانم منظور ایشان چه بود؛ به طور کل تا وقتی فضایی که مدنظر ایشان بد است، کار نمی‌کنند، من چنین چیزی را تصور کردم ولی بلافاصله باخودم به این سمت بود که آقای قربیبیان از بازیگری خداحافظی کرد. نمی‌دانم و نمی‌توانم از جانب ایشان حرف بزنم؛ ولی اگر ایشان از بازیگری خداحافظی کردند؛ مقدر بد و حیف و وای به حال ما‌که آقای قربیبیان دیگر نمی‌خواهند بازی‌کنند.

سهرابی، مهدی حدادی، نفیسه روشن، یوسف صیادی، صدیقه کیانفر، عباس محبوب از بازیگران پیشی میشی هستند. طاه‌ا و ماهان عابدی ۲ بازیگر کودک فیلم هستند. احمدی پیشتر تهیه‌کنندگی فیلم‌هایی چون «ردکارت» ساخته رضا عطاران و «لازانی» ساخته حسین قناعت بوده است.

سری سازی در شبکه نمایش خانگی

این سریال‌ها با سبک زندگی اکثر مردم جامعه در تعارض است. روابط انسانی در اکثر این سریال‌ها آسیب خورده و زخمی است و همین نکته تأثیر سویی روی جامعه می‌گذارد. کما این‌که در اکثر سریال‌های شبکه GEM هم روابط انسانی‌ای خارج از عرف وجود دارد که طبق تحقیقات به‌عمل آمده در جامعه ما تأثیرات منفی به همراه داشته. چنین سریال‌هایی در دراز مدت تصویر خیالی و غیر واقعی از زیست فردی و اجتماعی ارائه می‌دهند که با زیست حقیقی مردم جامعه ما متفاوت است. متعاقب آن بعضی از افراد خودشان را با شخصیت‌های این سریال‌ها مقایسه می‌کنند و ناامید می‌شوند. ضمن این‌که چنین آثاری در درازمدت سلیقه مخاطب را نازل می‌کنند! فارغ از مباحث مالی، برای من عجیب است که چرا بعد از سریال «شهرزاد» (به خصوص سری اول) که متناسب با استانداردهای سریال‌سازی بود، سطح کیفی آثار این شبکه این‌قدر نازل شد!

صانعی جای کسانی مثل رضا عطاران را در شبکه نمایش خانگی خالی می‌داند و می‌گوید: برای من جای سوال است که چرا در شبکه نمایش خانگی سریال‌هایی از جنس سریال‌های رضا عطاران ساخته نمی‌شود. رضا عطاران در سریال‌سازی تلویزیونی‌اش از «خانه به دوش» گرفته تا «متهم گریخت» و... به زندگی انسان‌هایی می‌پرداخت که شبیه اکثر انسان‌های جامعه ما هستند. در این سریال‌ها مخاطب مشکلات خودش را می‌دید، با آنها همذات‌پنداری می‌کرد و در نهایت به راه حل‌هایی برای فائق آمدن بر آنها می‌رسید.

او در پایان با اشاره به سریال «مانکن» توضیح می‌دهد: در مانکن رابطه‌ای غیرمتعارف بین زن و مردی را دیدیم که مبتنی بر منفعت طلبی‌های اقتصادی بود. بازی در این سریال بیشتر تیپ‌سازی بود و بازیگران آنچنان که باید و شاید دغدغه بازی حرفه‌ای نداشتند. اینها جزئی از نکات

منفی این سریال بود که می‌توان به جرات گفت در تمام سریال‌های این شبکه دیده می‌شود. در واقع شبکه نمایش خانگی که حد فاصلی میان تلویزیون و سینما است و می‌توانست از ظرفیت و قابلیت‌های هر دو مدیوم استفاده کند، امروز دیگر تبدیل به رقیبی برای این رسانه‌ها شده که نه تنها فرهنگ‌سازی نمی‌کند بلکه سطح سلیقه مخاطب را هم پایین می‌آورد.

کودکان و نوجوانان تولید شده و تنها متقاضی فیلم کودک برای اکران نوروزی است. باید این فیلم تا چه اندازه شانس اکران در نوروز را دارد و آیا می‌تواند مسؤو‌لان را متقاعد کند در بهترین اکران سال فضایی به او بدهند یا نه. رضا شفیعی جم، بهار رهنما، ارژنگ امیرفضلی، علی کاظمی، ساعد هدایتی، محمد شیریں، سپهر

سیدرضا صانعی، منتقد سینما معتقد است تولیدات شبکه نمایش خانگی همگی از یک الگوی واحد تبعیت می‌کنند. او در گفت و گو با جام جم توضیح می‌دهد: به اعتقاد من در شبکه نمایش خانگی به درستی از ظرفیت‌های تعریف شده در این رسانه استفاده نمی‌شود. در آثار این شبکه شاهد شبیه‌سازی هستیم و شکل و شمایل فرمی این تولیدات بسیار شبیه به هم هستند. انگار تمام تولیدات این شبکه با گفتمانی مشترک تحت عنوان لاکچری سازی ساخته می‌شوند. در این گفتمان بیشتر از این‌که دغدغه‌ای مبنی بر ساخت آثاری برای بازنمایی مشکلات و کاستی‌های اجتماعی با نگاهی آسیب‌شناسانه وجود داشته باشد، دغدغه برای نمایش زیستی لاکچری گونه دیده می‌شود. گویی این سریال‌ها می‌خواهند مخاطب را با دست‌و‌پز نوعی سبک زندگی که تبدیل به یک حسرت اجتماعی شده با خود همراه سازند. این سریال‌ها توجه برخی از مردم را که حسرت اینگونه زندگی را دارند به خود جلب می‌کنند.

صانعی با انتقاد از عملکرد شبکه نمایش خانگی ادامه می‌دهد: رسانه‌ای که فی‌دانه درک درستی نسبت به وضعیت فرهنگی جامعه ندارد قابلیت فرهنگسازی هم ندارد. عمده مشکل شبکه نمایش خانگی این است که به سمت جاذبه‌های تصویری و بصری یا به عبارت دیگر لاکچری بازی‌های بصری می‌رود و همین رویکرد باعث می‌شود این محصولات از رونمایه‌ای غنی برخوردار نباشند. بنابراین، در این سریال‌ها بازیگر تبدیل به «مانکن» می‌شود. یعنی هنر بازیگری اهمیت‌اش را از دست می‌دهد و بازیگر بیشتر به فکر تأمین معاش زندگی‌اش است. چون بازی در این رسانه دستمزد بسیار بالاتر نسبت به سینما و تلویزیون دارد.

او می‌افزاید: در صحبتی که با سروش صحت، بازیگر و کارگردان داشتم، می‌گفت: «من خودم از طبقه

متوسط هستم و به همین دلیل آدم‌های این طبقه و جنس دغدغه‌هایشان را می‌شناسم و طبق آن فیلمسازی می‌کنم.» واقعیت این است که اکثر مردم اجتماع ما متعلق به طبقه متوسط هستند، اما سریال‌های شبکه نمایش خانگی در حال و هوای طبقه فرادست و مرفه جامعه ساخته می‌شود. بنابراین سبک زندگی

کودکان کار «پیشی میشی» می بینند

نخستین نمایش فیلم سینمایی «پیشی میشی» ساخته حسین قناعت که متقاضی اکران نوروزی است برای کودکان کار خواهد بود. آنطور که تهیه‌کننده فیلم احمد احمدی گفته است، این فیلم خواستار اکران در نوروز ۹۹ بوده و بنا دارد آیین رونمایی از این فیلم را با حضور کودکان کار برگزار کند. پیشی میشی برای گروه سنی

که همین چند روز پیش به پایان رسید

بل مانکن بود!

ندارند، تقریباً همان راهی را در پیش گرفت که بیشتر سریال‌های سال‌های اخیر شبکه نمایش خانگی رفته‌اند. روایت قصه در محیط طبقات مرفه که فیلمنامه و ساختار و پرداخت آن، در مجموع حرفی برای گفتن ندارد و رضایت مخاطبانی که وقت و هزینه صرف می‌کنند و به پای این قبیل آثار می‌نشینند را فراهم نمی‌کند. به همین بهانه، نگاهی داریم به مانکن و این سریال را از منظر فرمی و محتوایی بررسی کرده ایم. سیدرضا صانعی و افشین علیار، دو منتقدی هستند که نکته‌های خوبی درباره مانکن مطرح کرده‌اند. همچنین در بخش دیگر، نگاهی به ویتترین اصلی سریال یعنی بازیگران آن داریم، بازیگرانی که ترکیبی از چهره‌های سرشناس و بازیگران ناشناخته هستند. متأسفانه انتخاب نامناسب بازیگران، شخصیت پردازی‌های ضعیف و بازی‌های بد، نتیجه مطلوبی به همراه نداشت و سطح و کیفیت بیشتر بازیگران مانکن، به دلیل فاصله بعید با نقش آفرینی‌های خویشان در آثار شاخص، طوری است که انگار با مانکن‌هایی از بازیگران طرفیم. ضمن این‌که مانکن صرفاً مشتی نمونه خروار است و دیگر سریال‌های شبکه نمایش خانگی هم از این قاعده مستثنی نیستند و اوضاع بهتری از مانکن ندارند.

مریلا زارعی

مکت: زارعی در نقش کتایون، بهترین بازیگر سریال مانکن است و همین که توانسته در فضا و قصه‌ای پرچهره، همچنان کیفیت بازی خود را حفظ کند، کم‌هنری نیست. او در سال‌های اخیر، به‌اوج پختگی در بازیگری رسیده و حضورش در هر فیلم از برگ‌های برنده آن‌اثر است.

تجربه در شبکه نمایش خانگی: او یکی از بازیگران سریال ماه‌تی‌تی به کارگردانی داود میرباقری بود که تولید آن متوقف شد.

امیرحسین آرمان

مکت: بازی‌اش به نقش جوانی که برای نجات مالی پدرش، بازی نامعلوم‌ی را می‌پذیرد، با اغماض قابل قبول و مناسب است، هرچند توقع چندانی هم از بازی او نداریم. آرمان از جوان‌های سینما و تلویزیون در سال‌های اخیر است اما هنوز بازی ویژه و شاخصی از او ندیده ایم.

تجربه در شبکه نمایش خانگی: آرمان پیشتر در آثاری چون ممنوعه و مسابقه ۱۳ شمالی هم حضور داشت.

الهام پاوه نژاد

مکت: بعد از بازی خوب زارعی، تنها بازیگر دیگری که بازی با کیفیت و قابل قبولی ارائه می‌دهد پاوه نژاد است و بازی او در نقش فرخنده، باعث ارتقای شخصیت می‌شود. او از چهره‌های خوب تأثیر است که متأسفانه در سینما حضور ندارد. درحالی‌که بیشتر از اینها می‌شود از ظرفیت و توانایی‌های او بهره‌برد.

تجربه در شبکه نمایش خانگی: شاه‌گوش و آسه آسه قصه قصه از دیگر کارهای پاوه نژاد در این رسانه است.

بهباشد شریفیان

مکت: شریفیان در نقش بهنام، ناپدری معتاد، بازی کلیشه‌ای و ضعیفی دارد، پیشتر بازی‌های بهتر و بانمک‌تری از این بازیگر دیده بودیم. شریفیان در سریال‌های کمدی و مناسبتی تلویزیون بازی‌های به‌مراتب بهتری از مانکن ارائه داده بود. اگر نقش، نمک بیشتری داشت شاهد بازی بهتری از او می‌بودیم.

تجربه در شبکه نمایش خانگی: ظاهراً این اولین بازی شریفیان در سریال‌های این رسانه است.

همایون ارشادی

مکت: بازی ارشادی در نقش جمشید، پدر کتایون و عموی سلمان، چندان ویژه نیست اما خب ما حواسمان به احترام بازیگر طعم گیلاس! ارشادی از جمله معدود بازیگران سینمای ایران در عرصه بین‌المللی است و با برخی بزرگان بازیگری دنیا هم‌بازی بوده است.

تجربه در شبکه نمایش خانگی: رقص روی شیشه و آسپرین، دیگر تجربیات ارشادی در این رسانه است.

نفیسه روشن

مکت: بازی روشن به نقش مریم، تفاوت چندانی با دیگر بازی‌هایش ندارد، با این حال کوشش‌هایی برای انجام بازی خوب قابل‌رویت است. تجربه در شبکه نمایش خانگی: شاید باورناتان نشود اما روشن، نه تنها در میان بازیگران سریال مانکن بلکه حتی در مقایسه با دیگر بازیگران هم یکی از رکوردداران حضور در این رسانه است و او پیشتر در بیش از ۱۱ فیلم ویدئویی شبکه نمایش خانگی حضور داشت، اما احتمالش بیشترین سریال و اثر روشن در این مدیوم همین مانکن است.